

ната се каратъ, не се спогаждатъ, дай малко отъ тази солъ, веднага мирътъ и съгласието ще настане. Дѣца се каратъ — дай малко солъ; сѣдии се каратъ — дай малко отъ тази солъ; воюватъ нареди — дай малко отъ тази солъ, и веднага ще настане между тѣхъ миръ и съгласие. Казвате си: „Какъвъ алхимически елементъ е тази солъ, каква мощна сила има тя“! Сзещеникъ, който има тази солъ, като влѣзе въ църквата, всички ще млъкнатъ, ще се обърнатъ къмъ него. Солъ искатъ хората, а ако нѣмате такава, никакъвъ успѣхъ неможе да имате. Това като ви говоря, не е за осѣждане, никого не осѣждамъ, а само цитирамъ единъ недостатъкъ, който не е само у българитѣ, а го има у всички. Всѣки, който е на земята, има недѣзи. Ако бѣхме свършени, щѣхме да бѣдемъ между ангелитѣ, при Бога. Но понеже трѣбва да се възпитае, Богъ ни е изпратилъ на земята, мѣстото на мѣдростта, дѣто се изучаватъ тѣзи велики уроци.

Днесъ ви проповѣдвамъ за солта. Защо? — Всички искате да бѣдете щасливи. Наистина, всѣки може да бѣде щастливъ, но трѣбва да придобие и куството да задържите това щастие, а не само да го придобиете. Ставате сутринъ, имате добро разположение и казвате: „колко съмъ щастливъ“! Минаватъ 5—10 минути и вие изгубвате това разположение, това щастие. Защо? — нѣмате солъ въ себе си. Подъ „солъ“ се разбира свѣтътъ съ всички свои форми. Защото вие не можете да задържите една есенция безъ форми, затова казвамъ, че свѣтътъ е реаленъ-дѣйствителенъ и реаленъ-недѣйствителенъ. Реаленъ-дѣйствителенъ е този свѣтъ, който има всички форми съ тѣхното съдържание, а реаленъ-недѣйствителенъ — който има форми безъ тѣхното съдържание. Има хора, които сѣ реални-недѣйствителни, защото иматъ тѣло, а нѣматъ солъ. Ако нѣмате солъ, не може да разберете, какво нѣщо е божествената видѣлина, божествената доброта и любовь. Само чрѣзъ солъ, само чрѣзъ равновѣсие на вашия умъ и сърце, като бѣдатъ въ едно спокойно състояние, ще може да проумѣете този божественъ свѣтъ.

Христосъ казва: „Солъ, която е обезсолѣла, трѣбва да се изхвърли навънъ и да се тъпчи“. Затова много пѣти съмъ говорилъ, че страданията сѣ необходими, тѣ сѣ